

เรื่อง ศึกษาวิธีอ่านคำพินอิน ด้วยตนเอง และฝึกอ่าน 1221 คำพินอิน

ด้วยวิธีอ่านคำพินอินดังนี้

คำพินอิน	สะกดว่า	อ่านว่า
bà	b-à ปอ-อ้า	bà ป้า

หนังสือเรียนภาษาจีนเริ่มต้นจากศูนย์

เรื่อง

ศึกษาวิธีอ่านคำพินอิน

ด้วยตนเอง

และฝึกอ่าน 1221 คำพินอิน

ด้วยวิธีอ่านคำพินอินดังนี้

คำพินอิน	สะกดว่า	อ่านว่า
bà	b-à โป-อ้า	bà ป้า

ชื่อหนังสือ	หนังสือเรียนภาษาจีนเริ่มต้นจากศูนย์ เรื่อง ศึกษาวิธีอ่านคำพินอิน ด้วยตนเอง และฝึกอ่าน 1221 คำพินอิน
ชื่อผู้เขียน	นายวิวรรณ ธนนันทพิทักษ์ (ครูสอนพิเศษภาษาจีน นานกว่า 20 ปี)
ราคา	320 บาท ค่าจัดส่งต่างหาก
ISBN	978-616-590-197-0
จัดพิมพ์จำหน่ายเมื่อ	ธันวาคม 2565
ติดต่อสั่งซื้อได้ที่	นายวิวรรณ ธนนันทพิทักษ์ 246/17 ซอยลาดพร้าว 93 (โชคชัย 3) แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
ธนาคารที่ส่งจ่าย	ปณ.ลาดพร้าว ในนาม นายวิวรรณ ธนนันทพิทักษ์

จัดพิมพ์โดย

นายวิวรรณ ธนนันทพิทักษ์

246/17 ซ.ลาดพร้าว 93 (โชคชัย 3) แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์
เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์นพรัตน์

2090-2092 ถ.ลาดพร้าว แขวง/เขตวังทองหลาง กทม. 10310
โทร. 02-530-2961

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

คำนำ

หนังสือเรียนภาษาจีนเริ่มต้นจากศูนย์ เรื่องศึกษาวิธีอ่าน คำพินอินด้วยตนเอง และฝึกอ่าน 1221 คำพินอินเล่มนี้ เรียบเรียงขึ้นเพื่อให้

1. ผู้อ่านใช้ศึกษาวิธีอ่านคำพินอินด้วยตนเอง โดยในหนังสือได้เตรียม 1221 คำพินอิน ให้ผู้อ่านได้ใช้ฝึกอ่านคำพินอินให้เกิดความชำนาญได้

2. ผู้ที่ไม่ต้องการฝึกอ่านคำพินอิน ก็สามารถใช้นี้หนังสือเล่มนี้ ค้นหาเสียงอ่านของ 1221 คำพินอินได้

ขอขอบคุณ อาจารย์ศศิสมณฑ์ นรศาศวัต ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเรียบเรียง แก้ไข หนังสือพินอินเล่มนี้ ตลอดเวลา 10 ปี ที่ทำหนังสือเล่มนี้

และขอไว้อาลัย คุณแม่เลี้ยงกิ แซ่เลี้ยง ที่จากไป เมื่อวันที่ 2 มิ.ย. ปี 2564 ที่ให้กำลังใจทำหนังสือเล่มนี้ตลอดมา

วิวรรณ ธนนันทพิรักษ์
李榮培

สารบัญ

พินอิน.....	7
คำออกเสียง.....	8
พยัญชนะ.....	9
สระ.....	10
เสียงวรรณยุกต์.....	17
รูปวรรณยุกต์.....	19
รูปวรรณยุกต์เขียนอยู่บนเสียงที่ดังที่สุดของสระ.....	20
วิธีออกเสียงคำออกเสียงที่มีเส้นขีดเส้นใต้.....	23
วิธีออกเสียงคำออกเสียงที่มีลูกศรชี้ขึ้นอยู่ข้างหลัง.....	24
คำพินอินเสียงเบา.....	25
วิธีออกเสียงคำออกเสียงคู่.....	26
คำบอกเสียง.....	29
4 เสียงของสระ.....	30
4 เสียงของสระกลุ่มที่ 1.....	30
4 เสียงของสระกลุ่มที่ 2.....	32
4 เสียงของสระกลุ่มที่ 3.....	35

คำพินอินศูนย์พยัญชนะ.....	40
วิธีอ่านคำพินอินที่มี y w นำหน้า.....	41
วิธีอ่านคำพินอินที่มี ju qu xu	45
วิธีอ่านสะกดคำพินอินที่มีพยัญชนะ.....	46
ตัวอย่างอ่านคำพินอินที่มีสระกลุ่มที่ 1.....	47
ตัวอย่างอ่านคำพินอินที่มีสระกลุ่มที่ 2.....	53
ตัวอย่างอ่านคำพินอินที่มีสระกลุ่มที่ 3.....	54
ตัวอย่างอ่านคำพินอินศูนย์พยัญชนะ.....	59
ตัวอย่างอ่านคำพินอินที่มี y w นำหน้า.....	60
ฝึกอ่าน 1221 คำพินอิน.....	65
A	67
B	70
C	77
D	91
E	100
F	102
G	106
H	115

J.....	125
K.....	132
L.....	139
M.....	151
N.....	159
O.....	167
P.....	168
Q.....	175
R.....	182
S.....	186
T.....	200
W.....	209
X.....	218
Y.....	225
Z.....	241
หนังสืออ้างอิง.....	255
บันทึก.....	256

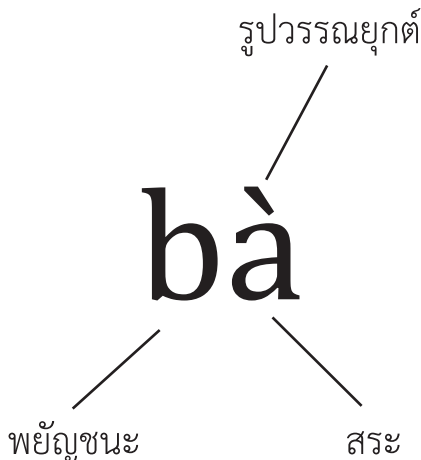
พินอิน (拼音)

พินอิน หมายถึง สะกดการออกเสียง

คำพินอิน ในหนังสือเล่มนี้หมายถึง คำที่ใช้อ่าน
ออกเสียงตัวอักษรจีนต่างๆ ให้เป็น
ภาษาจีนกลาง 普通话 (pǔtōnghuà)

คำพินอิน ใช้อักษรลาติน (abc-z) ตัวพิมพ์เล็ก
เขียนพยัญชนะ กับสระ

ยกตัวอย่าง คำพินอิน “ป่า” จะเขียนดังนี้

คำออกเสียง

ในหนังสือเล่มนี้ คำที่ใช้ออกเสียงพยัญชนะ สระ คำพินอิน เรียกว่า คำออกเสียง คำออกเสียงมี 2 แบบ คือ

1. คำออกเสียงเดี่ยว เป็นคำออกเสียงที่ประกอบด้วยคำคำเดียว
2. คำออกเสียงคู่ เป็นคำออกเสียงที่ประกอบด้วยคำ 2 คำ เรียงติดกัน เช่น

	พยัญชนะ	สระ	คำพินอิน
คำออกเสียงเดี่ยว	b ปอ	à อ้า	bà ป้า
คำออกเสียงคู่ คำบอเสียง		iao อือาว (เอี้ยว)	xiè ซีเอ๋

วิธีออกเสียงคำออกเสียงคู่ดูหัวข้อ

“วิธีออกเสียงคำออกเสียงคู่” หน้า 26

เกี่ยวกับ คำบอเสียง ดูหัวข้อ “คำบอเสียง” หน้า 29

พยัญชนะ (声母)

พยัญชนะ มี 21 ตัว คือ

b	p	m	f	d	t	n	l
ปอ	พอ	มอ	ฟอ	เตอ	เทอ	เนอ	เลอ

g	k	h	j	q	x
เกอ	เคอ	เฮอ	จี้	ชี่	ชี่

zh	ch	sh	r	z	c	s
จื่อ	ชือ	ชือ	ยื่อ	จื่อ	ชือ	ชือ

อธิบาย

เวลาที่ออกเสียง **zh ch sh r** ยกปลายลิ้นขึ้น เหมือน
กำลังออกเสียง “ร” แต่ปลายลิ้นนี้ ไม่ต้องสั่น

พยัญชนะ 21 ตัว ท่องจำไม่ยาก อาจจะใช้วิธีท่องจำคำ
ออกเสียงก่อน เช่น

“ปอพอมอพอ เตอเทอเนอเลอเกอเคอเฮอ
จี้ชี่ชี่ จื่อชือชือยื่อจื่อชือชือ”

สระ (韵母)

สระมี 39 ตัว หนังสือเล่มนี้ จัดสระเป็น 3 กลุ่ม โดยสระกลุ่มที่ 1, 2 ออกเสียงด้วยคำออกเสียงเดียว จึงฝึกออกเสียงและท่องจำได้ง่าย สระกลุ่มที่ 3 ออกเสียงด้วยคำออกเสียงคู่ ช่วยให้ได้เสียงอ่านเที่ยงตรงสูง แต่คำออกเสียงคู่ของสระกลุ่มที่ 3 ไม่ต้องออกแรงท่องจำ มีวิธีหาด้วยตนเองง่ายๆ (ดูข้อ 1 หน้า 12)

สระกลุ่มที่ 1 มี 10 ตัว

a	o	e	ê	i	u	ü	[i]	<i>	er
อา	โ	เอ	เอ	อี	อุ	อี	อี	อี	เอ

สระกลุ่มที่ 2 มี 13 ตัว

ai	ei	ao	ou	an	en	ang	eng	ong
อาย	เอย	อาว	โ	อาน	เอิน	อาง	เอิง	อง

in ing un ün

อิน อิง อุน อิน

สูตรท่องจำสระกลุ่มที่ 1 คือ

“อาโเอเอเออีอุอี อืออีเอเอ”

สูตรท่องจำสระกลุ่มที่ 2 คือ

“อายเอยอวโอวอานเอนอานเืองอ อินอิงออิน”

สระกลุ่มที่ 3 มี 19 ตัว

ia ie iu iou iao ian iang iong

อีอา อีเอ อีอู อีโอะ อีอว อีอาน อีอาน อีอาน อีอาน
(เอีย) - (อิว) (อิว) (เอียว) (เอียน) (เอียง) -

ua uo ui uei uai uan uen uang ueng

อุอา อุโอะ อุอี อุเอย อุอา ย อุอาน อุเอน อุอาน อุเอิง
(อัว) (อัว) (อุย) (อุย) (อวย) (อวน) (उन) (อวง) -

üe üan

อีเอ อีอาน
- (เอียน)

(ทำไมจำนวนสระกลุ่มที่ 1, 2, 3 รวมกันแล้ว มีมากกว่า
39 ตัว ดูคำอธิบายได้ที่ ข้อ 2 หน้า 14)

วิธีออกเสียงคำออกเสียงคู่ เช่น “อีอา” ดูหน้า 26

เกี่ยวกับ คำบอกเสียง เช่น (เอีย) ดูหน้า 29

อธิบาย

1. สระกลุ่มที่ 3 ทุกตัวจะต้องมีเสียง **i** (อี), **u** (อู) หรือ **ü** (อี) 1 เสียงอยู่หน้า ตามด้วยสระกลุ่มที่ 1 หรือสระกลุ่มที่ 2, 1 ตัวอยู่หลัง ดังนั้น ถ้าจำสระกลุ่มที่ 1 กับ 2 ได้ ก็จะหาคำออกเสียงคู่ได้ง่ายๆ

ตัวอย่างต่อไปนี้ เป็นการแสดงวิธีหาคำออกเสียงคู่ของสระกลุ่มที่ 3 ทุกตัวด้วยตนเอง

สระ **ia = i + a** (a เป็นสระกลุ่มที่ 1, อา)
อี อา

สระ **ie = i + ê** (ê เป็นสระกลุ่มที่ 1, เอ) *
อี เอ

สระ **iu = i + u** (u เป็นสระกลุ่มที่ 1, อู)
อี อู

สระ **iao = i + ao** (ao เป็นสระกลุ่มที่ 2, อาว)
อี อาว

สระ **iou = i + ou** (ou เป็นสระกลุ่มที่ 2, โอว)
อี โอว

สระ **ian = i + an** (an เป็นสระกลุ่มที่ 2, อาน)
อี อาน

สระ iang = i+ang (ang เป็นสระกลุ่มที่ 2, อาง)
อี้ อาง

สระ iong = i+ong (ong เป็นสระกลุ่มที่ 2, อง)
อี้ อง

สระ ua = u+a (a เป็นสระกลุ่มที่ 1, อา)
อุ อา

สระ uo = u+o (o เป็นสระกลุ่มที่ 1, โอ)
อุ โอ

สระ ui = u+i (i เป็นสระกลุ่มที่ 1, อี้)
อุ อี้

สระ uai = u+ai (ai เป็นสระกลุ่มที่ 2, อาย)
อุ อาย

สระ uei = u+ei (ei เป็นสระกลุ่มที่ 2, เอย)
อุ เอย

สระ uan = u+an (an เป็นสระกลุ่มที่ 2, อาน)
อุ อาน

สระ uen = u+en (en เป็นสระกลุ่มที่ 2, เอิน)
อุ เอิน

สระ uang = u+ang (ang เป็นสระกลุ่มที่ 2, อาง)
อุ อาง

3. วิธีออกเสียงสระ **ü** (อี) คือ ทำรูปปากกลม แล้วออกเสียง “อี” ที่อยู่บนเส้นขีดเส้นใต้ (รูปปากกลม ดูหน้า 23)

4. สระ “อี” ในคำพินอินมี 2 ตัว ในหนังสือเล่มนี้ ตัวหนึ่งจะเขียนเป็น **[i]** อีกตัวหนึ่งเขียนเป็น **<i>**

วิธีออกเสียงสระ **[i]** คือ เวลาที่ออกเสียง “อี” ยกปลายลิ้นขึ้น เหมือนกำลังออกเสียง “ร” แต่ปลายลิ้นนิ่ง ไม่ต้องสั่น

สระ **[i]** จะสะกดเสียงกับพยัญชนะ **zh ch sh r** เป็นคำพินอิน **zhi chi shi ri** เท่านั้น เวลาออกเสียงคำพินอิน **zhi chi shi ri** (จื่อ ชือ ชือ ยื่อ) ก็ยกปลายลิ้นขึ้น เหมือนกำลังออกเสียง “ร” แต่ปลายลิ้นนิ่ง ไม่ต้องสั่น เช่นกัน

วิธีออกเสียงสระ **<i>** คือ ออกเสียง “อี” เหมือนคำภาษาไทยทั่วไป

สระ **<i>** จะสะกดเสียงกับพยัญชนะ **z c s** เป็นคำพินอิน **zi ci si** เท่านั้น เวลาออกเสียงคำพินอิน **zi ci si** (จื่อ ชือ ชือ) ก็ออกเสียงเหมือนคำภาษาไทยทั่วไป

โปรดสังเกต ในคำพินอิน **zhi chi shi ri zi ci si**

สระ **[i]** และ **<i>** ก็เขียนเพียง **i** ไม่ต้องวงเล็บ

5. วิธีออกเสียงสระ **er** (เออ) คือ เวลาที่ออกเสียง “เออ” ยกปลายลิ้นขึ้น เหมือนกำลังออกเสียง “ร” แต่ปลายลิ้นนี้ไม่ต้องสั่น

6. วิธีออกเสียงสระ **ün** (อึน) คือ ทำรูปปากกลม แล้วออกเสียง “อึน” ที่อยู่บนเส้นขีดเส้นใต้ (รูปปากกลม ดูหน้า 23)

7. คำภาษาไทยที่เขียนอยู่ด้านใต้ของสระกลุ่มที่ 1, 2, 3 เป็นคำออกเสียงเดี่ยว, คำออกเสียงคู่ และคำบอกเสียง ดูรายละเอียดได้ที่หัวข้อ “คำออกเสียง” หน้า 8

8. เนื่องจากสระ **iê** จะมีการเขียนย่อๆ เป็นสระ **ie**
ดังนั้นสระ **ie** ต้องอ่านเป็น **iê** (อีเอ)

และเนื่องจากสระ **üe** จะมีการเขียนย่อๆ เป็นสระ **ue**
ดังนั้นสระ **ue** ต้องอ่านเป็น **üe** (อึเอ)

9. โปรดสังเกต บางคำออกเสียงคู่มีคำบอกเสียงคำเดียวกัน เช่น

อีอุ อีโอุ มีคำบอกเสียง (อีว)

อุอา อุโอา มีคำบอกเสียง (อัว)

อุอี อุเอย มีคำบอกเสียง (อุย)

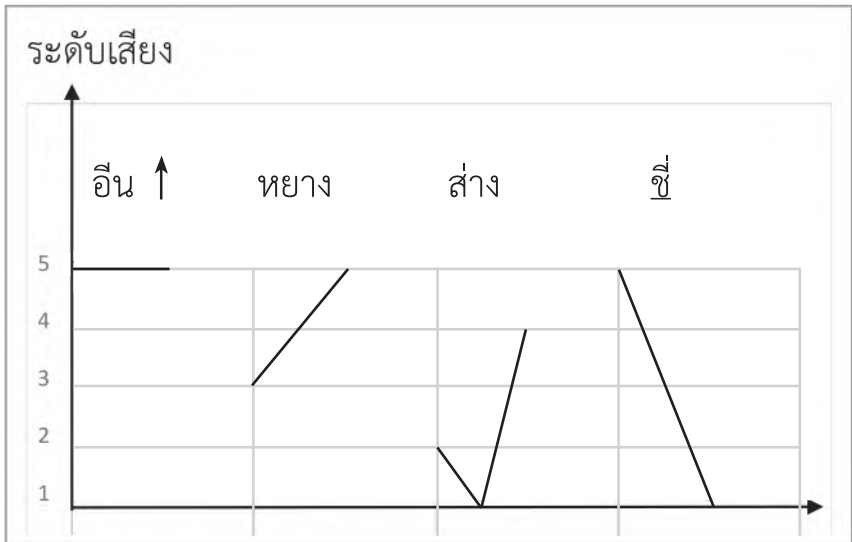
เสียงวรรณยุกต์ (声调)

เสียงวรรณยุกต์มี 4 เสียง คือ

เสียงที่ 1 (一声)	อิน ↑ (阴)
เสียงที่ 2 (二声)	หยาง (阳)
เสียงที่ 3 (三声)	ล่าง (上)
เสียงที่ 4 (四声)	ซู่ (去)

เสียงวรรณยุกต์ อิน ↑ , หยาง, ล่าง, ซู่ เรียกสั้นๆ ว่า 4 เสียง (四声)

เสียงวรรณยุกต์ อิน ↑ , หยาง, ล่าง, ซู่ มีลักษณะการออกเสียงดังกราฟข้างล่างนี้

อธิบายรูปภาพ

1. เสียง “อิน ↑” ต้นเสียงถึงปลายเสียงก็อยู่ระดับเสียง 5 เป็นเสียงที่มีระดับเสียงคงที่ และมีระดับเสียงสูงที่สุดในบรรดา 4 เสียง

เสียง “อิน ↑” มีระดับเสียงคงที่เทียบเท่าเสียงสามัญ แต่มีระดับเสียงสูงเทียบเท่าประมาณ 2 เท่าของเสียงสามัญ

2. เสียง “หยาง” ต้นเสียงอยู่ระดับเสียง 3 ปลายเสียงอยู่ระดับเสียง 5 เทียบเท่ากับเสียงจัตวาในภาษาไทย

3. เสียง “ล่าง” เป็นเสียงที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ได้ เช่น ตัวอักษรจีนเสียง “ล่าง” เมื่ออยู่ท้ายประโยค หรืออยู่เดี่ยว จะมี ต้น กลาง ปลาย เสียงอยู่ระดับเสียง 214 แต่เมื่ออยู่หน้าตัวอักษรจีนที่มีเสียงวรรณยุกต์ อิน ↑ หยาง ี่ ก็จะมี ต้น กลาง ปลายเสียง อยู่ระดับเสียง 211 ซึ่งเทียบเท่า เสียงเอกในภาษาไทย

4. เสียง “ฮึ” ต้นเสียงอยู่ระดับเสียง 5 ปลายเสียงอยู่ระดับเสียง 1 เทียบเท่ากับเสียงโทในภาษาไทย

(วิธีออกเสียง ฮึ , อิน ↑ ดูได้ที่หน้า 23, 24)

รูปวรรณยุกต์ (声调符号)

รูปวรรณยุกต์ ของเสียงวรรณยุกต์ อื่น ↑ , หยาง, ส่าง, ชี้,
จะคล้ายกับลักษณะการออกเสียงของเสียงวรรณยุกต์ อื่น ↑ ,
หยาง, ส่าง, ชี้ ที่แสดงในรูปกราฟหน้า 17 คือ

เสียงวรรณยุกต์	อื่น ↑	หยาง	ส่าง	ชี้
รูปวรรณยุกต์	—	/	∨	\

รูปวรรณยุกต์เขียนอยู่บนเสียงที่ดังที่สุดของสระ

สระทุกตัวมีชื่อสระเขียนด้วยเสียงที่ประกอบขึ้นมาเป็นสระ เช่น สระ **a** มีชื่อสระเขียนด้วย **a** เพราะว่าประกอบขึ้นมาจากเสียง **a**, สระ **ia** มีชื่อสระเขียนด้วย **ia** เพราะว่าประกอบขึ้นมาจากเสียง **i** กับเสียง **a**, สระ **iao** มีชื่อสระเขียนด้วย **iao** เพราะว่าประกอบขึ้นมาจากเสียง **i** เสียง **a** กับเสียง **o**

เสียงต่างๆ ที่ประกอบขึ้นมาเป็นสระทุกตัว มี 12 เสียงด้วยกัน ดังตาราง 12 เสียงข้างล่างนี้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
a	o	e	ê	i	u	ü	[i]	<i>	er	n	ng
อา	โ	เออ	เอ	อี	อุ	อู	อี๋	อี๊	เออ	อิน	อิง

ตาราง 12 เสียง

ในตาราง 12 เสียง

เสียงที่ 1-10 เป็นเสียงสระ (元音)

เสียงที่ 11, 12 เป็นเสียงพยัญชนะ (辅音) ที่มาทำหน้าที่เสียงจุมุก

เนื่องจากในตาราง 12 เสียงนี้

เสียง **a** ในช่อง 1 มีเสียงดังที่สุด

เสียง **o e ê i u ü** ในช่อง 2, 3, 4, 5, 6, 7 มี

เสียงเบาตามลำดับ

เสียง **[i] <i> er n ng** ในช่อง 8, 9, 10, 11, 12 มีเสียงเบาที่สุด

ดังนั้น ตาราง 12 เสียง จึงเป็นตารางที่ช่วยบอกได้ว่า เสียง ไหนในสระต่างๆ เป็นเสียงที่ดังที่สุด เช่น

ตัวอย่าง 1 สระ **o**

ในสระ **o** มีเสียง **o** เสียงเดียวเท่านั้น

ดังนั้น เสียง **o** จึงเป็นเสียงที่ดังที่สุดในสระ **o** และรูปวรรณยุกต์ จึงเขียนอยู่บนเสียง **o** เป็น **ó** เป็นต้น

ตัวอย่าง 2 สระ **ai**

ในสระ **ai** มีเสียง **a** กับเสียง **i**

จากตาราง 12 เสียง เสียง **a** ดังกว่าเสียง **i** ดังนั้นเสียง **a** จึงเป็นเสียงที่ดังที่สุดในสระ **ai** และรูปวรรณยุกต์จึงเขียนอยู่บนเสียง **a** เป็น **āi** เป็นต้น

ตัวอย่าง 3 สระ ueng

ในสระ **ueng** มีเสียง **u**, เสียง **e** กับเสียง **ng**
จากตาราง 12 เสียง เสียง **e** ดังกว่าเสียง **u** กับเสียง **ng** ดังนั้น
เสียง **e** จึงเป็นเสียงที่ดังที่สุดในสระ **ueng** และรูปวรรณยุกต์จึง
เขียนอยู่บนเสียง **e** เป็น **uēng** เป็นต้น

ตัวอย่าง 4 สระ uan

ในสระ **uan** มีเสียง **u**, เสียง **a** กับเสียง **n**
จากตาราง 12 เสียง เสียง **a** ดังกว่าเสียง **u** กับเสียง **n** ดังนั้น
เสียง **a** จึงเป็นเสียงที่ดังที่สุดในสระ **uan** และรูปวรรณยุกต์จึง
เขียนอยู่บนเสียง **a** เป็น **uǎn** เป็นต้น

ตัวอย่าง 5 ซ้อยกเว้น สระ iu

ในสระ **iu** มีเสียง **i**, กับเสียง **u**
จากตาราง 12 เสียง เสียง **i** ดังกว่าเสียง **u** ดังนั้นเสียง **i** จึงเป็น
เสียงที่ดังที่สุดในสระ **iu** แต่ด้วยซ้อยกเว้น ดังนั้นรูปวรรณยุกต์จึง
เขียนอยู่บนเสียง **u** แทน เป็น **iù** เป็นต้น

(สระกลุ่มที่ 2 (หน้า 10) ทุกสระก็ประกอบขึ้นมาจาก 2
เสียง แต่เนื่องจากออกเสียงด้วยคำออกเสียงเดียว ก็ยังได้เสียง
เที่ยงตรงสูง ดังนั้นเพื่อให้ฝึกออกเสียงง่าย จึงจัดให้ออกเสียงด้วย
คำออกเสียงเดียว)

วิธีออกเสียงคำออกเสียงที่มีเส้นขีดเส้นใต้

วิธีออกเสียงคำออกเสียงที่มีเส้นขีดเส้นใต้ คือ ทำรูปปากกลม เหมือนกำลังออกเสียง “อู” แต่ในปากออกเสียงคำภาษาไทยที่อยู่บนเส้นขีดเส้นใต้แทน เช่น

วิธีออกเสียง “อี” คือทำรูปปากกลมแล้ว ออกเสียง “อี”

วิธีออกเสียง “อิน” คือทำรูปปากกลมแล้ว ออกเสียง “อิน”

วิธีออกเสียง “ชี้” คือทำรูปปากกลมแล้ว ออกเสียง “ชี้”

ผู้อ่านลองฝึกออกเสียงสระ **i, u, ü** ตามลำดับเลขที่ 1, 2, 3 ติดต่อกันบ่อยๆ ก็จะช่วยให้ออกเสียงสระ **ü** ได้ชำนาญ

1	2	3
i	u	ü
อี	อู	อี

วิธีออกเสียงคำออกเสียงที่มีลูกศรชี้ขึ้นอยู่ข้างหลัง

ในหนังสือเล่มนี้ ผู้อ่านจะพบว่า คำออกเสียงของสระหรือคำพินอินที่มีเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงที่ 1 จะเป็นคำเสียงสามัญ และ คำเสียงสามัญเหล่านั้น จะมีลูกศรชี้ขึ้นอยู่ข้างหลัง เช่น อื่น ↑ , ปา ↑ , มา ↑ , เป็นต้น ลูกศรชี้ขึ้นเป็นเครื่องหมายบอกให้รู้ว่า ต้องออกเสียงคำเสียงสามัญด้วยระดับเสียงสูงขึ้นอีกประมาณเท่าตัว จึงจะได้เสียงมาตรฐาน เช่น

วิธีออกเสียง “อื่น ↑ ” คือ ออกเสียง “อื่น” ให้มีระดับเสียงสูงขึ้น (แหลมขึ้น) จากปกติของ “อื่น” ประมาณเท่าตัว

วิธีออกเสียง “ปา ↑ ” คือ ออกเสียง “ปา” ให้มีระดับเสียงสูงขึ้น (แหลมขึ้น) จากปกติของ “ปา” ประมาณเท่าตัว

วิธีออกเสียง “มา ↑ ” คือ ออกเสียง “มา” ให้มีระดับเสียงสูงขึ้น (แหลมขึ้น) จากปกติของ “มา” ประมาณเท่าตัว